

HỘI THÁNH CỦA BẠN CÓ THỂ ĐÀO LUYỆN MỘT

ĐỘI NGŨ TRUYỀN GIÁO ĐẦY NĂNG LỰC

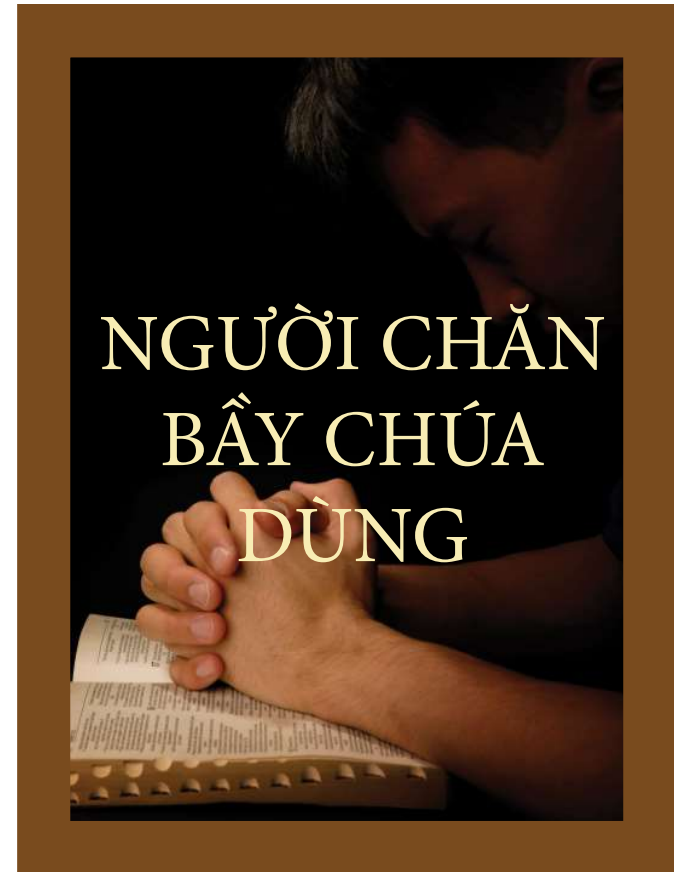
Đại Mạng Lệnh được ban ra cho mỗi Hội Thánh và các thành viên trong đó. Trong khi Chúa Giê-su nói về toàn bộ thế giới này, thì thế giới của chúng ta bắt đầu ngay tại chính "Giê-ru-sa-lem" của chúng ta và từ đó trải rộng ra. Những giáo sĩ của Hội Thánh cần đi vào cộng đồng của chính Hội Thánh và dạy dỗ người hư mất tại đó. Điều này sẽ khích lệ Hội Thánh tăng trưởng và những Hội Thánh tăng trưởng là những Hội Thánh gửi đi nhiều giáo sĩ nhất. Cùng với kinh nghiệm ở gia đình, các thành viên trở thành những người làm công có giá trị để mở Hội Thánh mới và làm việc trong những khu vực tiền phong tại quê nhà và xa hơn nữa. Tuy nhiên, điều này sẽ chỉ xảy ra khi Hội Thánh có các thành viên được huấn luyện thành các giáo sĩ. Việc này đang được thực hiện trong Viện Truyền Giáo Báp-tít Quốc Tế, một chương trình có thể được thực hiện trong mỗi Hội Thánh với chỉ một hay hai giờ học mỗi tuần, dưới sự chỉ dẫn của mục sư hay người được chỉ định.

Bạn đang cầm trong tay một cuốn sách giáo khoa của Viện. Những tài liệu khác rất có giá trị nhưng không quá đắt. Những chương trình theo yêu cầu được liệt kê bên dưới đây và số giờ học cho mỗi sách. Hai chứng chỉ được trao ra cho chương trình này; không tốn phí Hội Thánh: **Chứng Chỉ Nghiên Cứu Truyền Giáo** (60 giờ) và **Chứng Chỉ Huấn Luyện Giáo Sĩ** (120 giờ). Chương trình không đòi hỏi làm bài tập hay thi kiểm tra, nhưng yêu cầu dự lớp đều đặn, và có một cố gắng đều đặn áp dụng những điều dạy dỗ vào thực tiễn trong cộng đồng.

Các Môn Học Căn Bản Đào Tạo Giáo Sĩ của Vietnamese Missionary Institute

- Căn Bản Thuộc Linh Chức Vụ: Quyền Năng Thuộc Linh	6
- Quản Trị Cơ-Đốc: Sự Dụ Dặt Theo Ý Chúa	6
- Chức Vụ Chăn Bầy: Người Chăn Bầy Chúa Dừng	6
- Phương Pháp Dạy Kinh Thánh: Cách Dạy Lời Chúa	12
- Giảng Giải Kinh Thánh: Cách Giảng Lời Chúa	12
- Nguyên Tắc Lãnh Đạo: Lãnh Đạo Thuộc Linh Năng Động	6
- Giáo Lý Cơ-Đốc: Sứ Điệp Báp-tít Cho Thế Giới	12
- Cựu Ước: Cựu Ước Nhập Môn	6
- Tân Ước: Tân Ước Nhập Môn	6
- Dạy Kinh Thánh Cho Các Thân Hữu: Các bài học theo sách Giảng và Công Vụ	12
- Cách Mở Hội Thánh Mới: MegaDiscipleship	12

Muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc Vietnamese Missionary Institute

*Một Nghiên Cứu Thánh Kinh Thực Tiễn Dành Cho Người
Chăn Bầy Của Một Nhóm, Mục Vụ Mới Hoặc Một Hội Thánh*

BAPTIST INTERNATIONAL MISSIONARY INSTITUTE

NỘI DUNG

Bài 1	Lãnh Đạo Một Hội Thánh Tân Ước	1
	Sự Kêu Gọi Cao Cả Dành Cho Những Người Chăn Bầy Khiêm Nhường Đức Chúa Giê-su Christ Là Đầu Hội Thánh Người Chăn Bầy Chịu Trách Nhiệm Trước Những Người Khác	
Bài 2	Người Chăn Bầy Phải Đạt Được Thẩm Quyền	5
	Thái Độ Của Người Chăn Bầy Hành Động Của Người Chăn Bầy	
Bài 3	Nhiệm Vụ Rất Rõ Ràng	9
	Hội Thánh Có Khải Tượng Hội Thánh Lập Kế Hoạch	
Bài 4	Hội Thánh Được Tổ Chức Để Làm Việc	13
	Tổ Chức Đối Ngoại Của Hội Thánh Tổ Chức Đối Nội Của Hội Thánh	
Bài 5	Quản Lý Thời Gian	19
	Thời Gian Dành Cho Chúa Thời Gian Cho Người Khác Sự Siêng Năng Lập Kế Hoạch Và Hành Động	
Bài 6	Người Chăn Bầy Đồng Công với Chúa	23
	Thách Thức Từ Đức Chúa Trời Cho Người Chăn Bầy	

Sách Giáo Khoa của VIETNAMESE MISSIONARY INSTITUTE

Church Starts International
P.O. Box 177, Henrietta, TX 76365
www.churchstarts.com · billdavis@churchstarts.com

Cả Kinh Thánh đều là từ Kinh Thánh Việt Nam, © 1934, tên miễn công cộng

©1987, 2003, 2009 Ted Lindwall

Người Chăn Bầy Được Đức Chúa Trời Sử Dụng

Một Nghiên Cứu Thánh Kinh Thực Tiễn
Dành Cho Người Chăn Bầy Của
Một Nhóm, Mục Vụ Mới, Hoặc Hội Thánh

Đã có rất nhiều sách vở viết về chức vụ người chăn bầy. Tuy nhiên, khi các hội thánh của Thế Kỷ 21 bước ra thế giới, chức vụ người chăn bầy được giao phó cho những người nam, người nữ đang thành lập những hội thánh mới, hoặc người lãnh đạo của các hội thánh nhóm thường trực tại gia. Dù phạm vi chức vụ của họ có thể nhỏ hơn, nhưng mối liên hệ sâu sắc giữa các cá nhân với nhau lại lớn hơn. Trong những hội thánh truyền thống, người ta thường nghĩ đến một người chăn bầy và một hoặc hai phụ tá. Các hội thánh tăng trưởng nhanh ngày nay có đến hàng tá, thậm chí hàng trăm, những người được giao nhiệm vụ coi sóc nhiều bầy chiên nhỏ của hội thánh. Thật khó tìm sự hướng dẫn thực tiễn dành cho những người được Đức Chúa Trời kêu gọi chăm sóc một bầy chiên mới hoặc nhỏ, và đa phần những sách vở đã có thì lại không có nhiều ứng dụng dành cho số lượng lớn những tột tở của Đức Chúa Trời đang chăm sóc những bầy chiên nhỏ hoặc mới mẻ ấy.

Nghiên cứu sau đây dành cho những người sẽ quản nhiệm các hội thánh mới và cũng dành cho nhiều người đang chăm nom những nhóm nhỏ trong hội thánh. Quyển sách này dành để học theo nhóm nhỏ. Giáo sư lý tưởng có lẽ là người chăn bầy có thâm niên của hội thánh năng động, đã sai nhiều người ra đi vào trong cánh đồng. Đương nhiên, một người có kinh nghiệm mục vụ sẽ là người hướng dẫn tốt nhất. Tuy vậy, sức mạnh của nghiên cứu này nằm trong kinh nghiệm và sự khôn ngoan tổng hợp của một nhóm người cùng nhau khảo sát Kinh Thánh và trả lời những suy nghĩ, câu hỏi được đặt ra.

Bài 1

Người Chăn Bầy Đồng Công Với Đức Chúa Trời

Hàng trăm ngàn hội thánh Cơ-đốc nằm rải rác trên khắp các thắng cảnh của các nước Châu Mỹ, từ Argentina đến Alaska. Ở những vùng đất lớn như Châu Phi, Châu Âu, Châu Á và Châu Đại Dương cũng vậy. Dù có thể những hội thánh ấy có sự khác biệt rất lớn về văn hóa và phong tục tập quán, nhưng đó là những hội thánh Cơ-đốc có Đấng Christ làm Đầu, làm Đấng Cứu Chuộc và làm sứ điệp trọng tâm.

Sự Kêu Gọi Cao Cả Dành Cho Những Người Chăn Bầy Khiêm Nhường

Hội thánh của Đức Chúa Giê-su Christ được sinh ra từ nơi Đức Chúa Trời, khi những người nam, người nữ được Thánh Linh Chúa động chạm, môn đồ hóa và tập trung họ lại thành những hội thánh. Đây có thể là công tác tổ chức của các tổ chức Cơ-đốc, nhưng thông thường thì đó là công việc tự phát của những người bình thường, có ít nguồn lực và sự hỗ trợ từ những người khác. Như người chăn Môi-se, hiếm khi những người lãnh đạo dấy lên lại chủ động tìm kiếm thẩm quyền và trách nhiệm trên bầy chiên của Chúa. Đa số những người lãnh đạo của hội thánh Tân Ước ngày nay rất sững sốt khi được kêu gọi vào chức vụ, nhưng họ lại thấy mình bị đặt trước những người đang nhìn họ để tìm kiếm sự hướng dẫn và lãnh đạo. Họ được Đức Chúa Trời kêu gọi vào việc hình thành và phát triển hội thánh của Đức Chúa Giê-su Christ. Hầu hết họ ít được đào tạo chính thức về nhiệm vụ và thậm chí còn phải nhặt nhạnh để huấn luyện lại cho người khác ngay khi đang lãnh đạo. Họ được ban cho một cơ hội mà đến thiên sứ cũng phải ganh tỵ nhưng thử thách cũng rất lớn và nhiều hiểm nguy. Hầu hết hiểm họa là những nguy cơ xuất phát từ bên trong tâm trí và tấm lòng của họ vì cố thiếu kiến thức và kinh nghiệm. Họ có thể dễ dẫn dắt hội thánh đi sai hướng, vì những mục đích sai lầm, theo những con đường sai trật.

“Trường học” của hầu hết những người thành lập hội thánh là tổng hợp tất cả những nh nghiệm họ có được từ trước đến nay trong hội thánh và ngoài đời, có lẽ pha thêm với một mức độ huấn luyện khiêm tốn. Vì vậy, người hướng dẫn hội thánh mới thành lập phải là những người tích cực học hỏi ở mọi mức độ.

Sự trưởng thành thuộc linh của họ phải là điều kiện tiên quyết vì nó hình thành bản chất chức vụ của họ, cho dù đó là sự bày tỏ tình yêu thương và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời hay là sự kiêu ngạo và tài khéo của con người. Được đặt vào chức vụ lãnh đạo quan trọng như vậy rất dễ sinh lòng tự cao, dẫn đến hủy hoại tất cả những gì sẽ xảy ra. Vua Sau-lơ là một ví dụ điển hình về một người bắt đầu chức vụ lãnh đạo bằng sự rụt rè và sợ hãi để rồi biến thành một kẻ độc tài quá tự tin và chỉ coi trọng bản thân mình. Ông đã để cho những khả năng tự nhiên do Chúa ban trên công việc của ông, và sự tán tụng của dân chúng khiến ông trở nên kiêu ngạo thay vì khiêm nhường.

Sự kiêu ngạo đi trước, sự bại hoại theo sau, và tánh tự cao đi trước sự sa ngã (Châm 16:18). Đa-vít, cậu bé chăn chiên được lên ngôi vua thế chỗ của Sau-lơ, đã viết rằng, **Đức Giê-hô-va đoái đến những người hèn hạ; còn kẻ kiêu ngạo, Ngài nhận biết từ xa** (Thi 138:6).

Bây giờ chúng ta hãy cùng khảo sát những vấn đề chính giúp một người trở thành người chăn bầy khiêm nhường và khôn ngoan có thể lãnh đạo một nhóm người của Đức Chúa Trời, là những người tập hợp lại với Ngài và với nhau. Nhiều vấn đề thực tiễn mà những người thành lập hội thánh mới cũng như người chăn bầy của các hội thánh lớn đang đối mặt sẽ được trình bày với sự hướng dẫn khôn ngoan của Đức Chúa Trời tìm thấy trong Kinh Thánh. Đa số những điều trình bày trong quyển sách này cũng sẽ hữu dụng đối với những người đang lãnh đạo những nhóm nhỏ sinh hoạt tại gia. Bất chấp bản chất chức vụ người chăn bầy của bạn, bạn sẽ có cơ hội đáp ứng với Lời Chúa, khảo sát sự phát triển những khả năng mục vụ của bạn.

Đức Chúa Giê-su Christ Là Đầu Hội Thánh

Sai lầm lớn nhất của Vua Sau-lơ là ông quên mất rằng Đức Chúa Trời là Chủ và ông chỉ là đầy tớ của Ngài mà thôi. Có lẽ dù không có ý định làm như vậy, nhưng Sau-lơ đã không nhận thấy quyền sở hữu của Đức Chúa Trời trên dân tộc Y-sơ-ra-ên. Vì vậy, Đức Chúa Trời chẳng thể làm gì khác hơn là thay thế ông bằng một người đẹp lòng Ngài.

LƯU Ý: Trong những câu theo sau phân đoạn Kinh Thánh, hãy đánh dấu câu nào bạn cho là đúng. Có một số câu trả lời sai giúp cho chúng ta hiểu về những lỗi lầm mà những người chăn bầy hay mắc phải. Hãy sẵn sàng bảo vệ câu trả lời của bạn dựa trên phân đoạn Kinh Thánh. Rồi tự vấn bản thân mình đang ở mức độ nào trong việc sống theo những câu trả lời ấy.

Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội Thánh (Cô-lô-se 1:18).

- Chúa Giê-su là đầu của cả hội thánh địa phương lẫn hội thánh phổ thông.
- Người chăn bầy thực sự là đầu của hội thánh địa phương.
- Hội thánh, kể cả người chăn bầy, ở dưới sự cai trị tuyệt đối của Đấng Christ.

Ta sẽ lập Hội Thánh Ta (Ma-thi-ơ 16:18).

- Nếu hội thánh thực sự là của Đấng Christ, Ngài sẽ xây dựng nó.
- Chúa sẽ lập mọi tổ chức tự gọi mình là "hội thánh".
- Chúa phải là chủ công trình của mọi hội thánh thuộc về Ngài.
- Tất cả những người làm công việc xây dựng hội thánh phải vâng lệnh của Chủ Công Trình.

Nếu Đức Giê-hô-va không cất nhà, thì những thợ xây cất làm uổng công (Thi 127:1)

- Có thể có khả năng làm việc chăm chỉ để xây dựng hội thánh mà vẫn uổng công.
- Hội thánh là công trình sáng tạo thuộc linh mà chính Chúa phải xây dựng.
- Dù Chúa là thợ xây nhưng Ngài sẽ sử dụng những người khác đồng công với Ngài.
- Người chần bầy có thể làm công việc của một đốc công, dưới quyền Chúa đồng thời là Chủ công trình của hội thánh.

Người Chần Bầy Chịu Trách Nhiệm Trước Những Người Khác

Sau-lơ thất bại trong trách nhiệm làm vua vì ông không nhận biết rằng Đức Chúa Trời có quyền trông mong ông vâng lời Ngài cách tuyệt đối. Sau-lơ cũng không để ý đến Sa-mu-ên, người Đức Chúa Trời dùng để chỉ đạo vua. Rô-bô-am, con trai Sa-lô-môn, cháu nội Đa-vít, chia cắt đất nước vì ông không chịu nghe lời những người khôn ngoan của Y-sơ-ra-ên. Không có người lãnh đạo nào vĩ đại đến nỗi không cần chú ý đến những người Đức Chúa Trời đặt bên trên hoặc bên cạnh họ để tư vấn và cầm quyền trên họ. Thẩm quyền tối cao của con người trong một hội thánh Tân Ước là thẩm quyền của tất cả các thành viên họp lại với nhau trong tinh thần cầu nguyện, và một người chần bầy khôn ngoan, thành công là người nhận biết trách nhiệm của mình trước hội thánh.

Những người bắt đầu một công tác mới hoặc dẫn dắt những nhóm nhỏ học Kinh Thánh thường trực của hội thánh cũng phải cẩn thận tôn trọng những người cầm quyền trên mình. Một hội thánh mới thành lập và những người lãnh đạo cần tôn trọng thẩm quyền của hội thánh mẹ và người chần bầy đã sai họ ra đi. Lãnh đạo của những nhóm học Kinh Thánh do hội thánh thành lập phải tôn trọng sự lãnh đạo và thẩm quyền của người chần bầy hoặc những người lãnh đạo khác điều hành chương trình truyền giáo chung. Tất cả đều phải trung tín cầu nguyện cho những người có thẩm quyền trên mình (Rô-ma 13:2).

Đa-vít đã được xúc dầu từ lâu trước khi ông chính thức lên ngôi. Vua Sau-lơ quá đại dốt và một ngày nào đó phải bị Đa-vít thay thế. Nhưng Đa-vít không nổi dậy để lật đổ Sau-lơ hay cố tìm cách thay chỗ của ông (1 Sa-mu-ên 26). Vì Đa-vít biết thuận phục dưới thẩm quyền, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị ông để một ngày kia ông sẽ nắm quyền bính trong tay và trở thành vị vua vĩ đại của Y-sơ-ra-ên. Đa-vít đã học cách sử dụng thẩm quyền bằng cách tôn trọng những người có quyền trên ông. Tất cả những người lãnh đạo, ở bất cứ vị trí nào, phải thuận phục không chỉ dưới thẩm quyền của Đức Chúa Trời mà cả thẩm quyền của người khác nữa.

Bài 2

Người Chăn Bầy Phải Đạt Được Thẩm Quyền

Để trở thành người chăn bầy của một hội thánh, công tác mới hay một nhóm truyền giảng, cần có một mức độ thẩm quyền lãnh đạo được các thành viên và bạn đồng lao công nhận. Tuy nhiên, thẩm quyền của người chăn bầy không phải là tuyệt đối và phải được hỗ trợ bởi sự vâng phục đối với những nguyên tắc của Kinh Thánh và một đời sống bày tỏ tình yêu thương của Đấng Christ. Khi người chăn bầy lớn lên trong sự khôn ngoan và khi hội thánh thấy được sự trưởng thành khôn ngoan của ông rồi thì thẩm quyền lãnh đạo của ông sẽ được thêm lên. Thẩm quyền mục vụ là do hội thánh trao cho người chăn bầy, người đã nhận được nó bởi thái độ và hành động của mình.

Thái Độ Của Người Chăn Bầy

Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lia người, không bỏ người đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thịnh vượng (Giô-suê 1:5b-7).

- Đức Chúa Trời hứa sẽ không bao giờ lia bỏ những ai Ngài đã kêu gọi dẫn dắt dân sự Ngài.
- Đức Chúa Trời phán dặn các người chăn bầy của Ngài phải mạnh dạn, can đảm vì dân sự cần những người lãnh đạo như thế dẫn dắt họ đến chỗ thành công trọn vẹn.
- Đức Chúa Trời biết Giô-suê sẽ đối diện với nhiều nan đề và trong lúc đó, Giô-suê phải mạnh mẽ, can đảm, tin cậy nơi Chúa.
- Vì Đức Chúa Trời kêu gọi ông nên Giô-suê có thể làm bất cứ điều gì có vẻ tốt nhất đối với ông.
- Đức Chúa Trời khuyến cáo Giô-suê rằng ông phải vâng Lời Chúa trong tất cả mọi việc.
- Sự thành công sẽ đến ngay cả khi Giô-suê bất cẩn trong sự vâng lời hằng ngày của ông với Đức Chúa Trời.

Lòng vui mừng vốn một phương thuốc hay; còn trí nao sờn làm xương cốt khô héo (Châm 17:22).

- Sự can đảm và đức tin tin kính sản sinh ra một tinh thần vui mừng.
- Trong tư cách người lãnh đạo, người chăn bầy sẽ cố gắng tránh không làm cho hội thánh nản lòng ngay cả khi có thể ông đang cảm thấy thất vọng.
- Một người chăn bầy tốt sẽ không bao giờ gặp phải một ngày tồi tệ hay cảm thấy ngã lòng.
- Một người chăn bầy vui vẻ sẽ có ích trong việc gây dựng một hội thánh vui vẻ.

Ai giữ theo đạo lý tìm được ích; và ai trông cậy nơi Đức Giê-hô-va lấy làm có phước thay (Châm ngôn 16:20).

- Nguồn khôn ngoan chính của người chăn bầy sẽ là sự thường xuyên chăm chú đến Lời Đức Chúa Trời.
- Người chăn bầy có phước sẽ học cách nương cậy Chúa về tất cả những việc tốt lành sẽ xảy ra trong hội thánh.
- Người chăn bầy tin cậy Chúa sẽ giữ được tinh thần vui mừng ngay cả khi mọi việc dường như đang xấu đi.
- Khi người chăn bầy thêm lên sự khôn ngoan và kinh nghiệm, việc học Kinh Thánh cá nhân của ông trở nên kém quan trọng hơn.

Ai giao tiếp với người khôn ngoan, trở nên khôn ngoan; nhưng kẻ làm bạn với bọn điên dại sẽ bị tàn hại (Châm ngôn 13:20)

- Để được khôn ngoan càng thêm, người chăn bầy phải kết bạn đặc biệt với các thành viên khôn ngoan trong hội thánh và những người lãnh đạo Cơ-đốc khôn sáng khác.
- Hội thánh và những người khác lưu ý đến phẩm chất của những người bạn thân cũng như những người tư vấn của người chăn bầy.
- Những người bạn khôn ngoan củng cố sự tăng trưởng của người chăn bầy; những người bạn điên dại sẽ đưa ông đến chỗ thất bại.

Bạn tìm kiếm những người bạn khôn ngoan ở đâu?

- Trong vòng các thuộc viên của hội thánh.
- Trong số những người chăn bầy và giáo viên khác.
- Giữa vòng các giáo viên và học viên khác trong lớp huấn luyện mục vụ.
- Trong cộng đồng.
- Trong gia đình.

Chia sẻ một vài điều bạn đang học hỏi nơi họ?

Hành Động Của Người Chăn Bầy

Chắc hẳn hội thánh và cộng đồng xung quanh nhìn thấy thái độ và tinh thần của người chăn bầy qua lời nói và hành động của ông. Hãy xem xét một số điều ở đây:

Đức Chúa Jêsus đã đi khỏi nơi đó rồi, thấy một người tên là Ma-thi-ơ đương ngồi tại sở thu thuế, bèn phán cùng người rằng: Hãy theo ta. Người liền đứng dậy, mà theo Ngài (Ma-thi-ơ 9:9).

Ý kiến của bạn:

- Đức Chúa Giê-su mời gọi Ma-thi-ơ theo Ngài và học hỏi Ngài khi Ngài dạy dỗ và làm gương về cách chăn bầy.
- Chúa Giê-su quá bận rộn và quá quan trọng để làm công tác truyền giáo, đi từ làng này sang làng khác.
- Người ta đáp ứng với những người lãnh đạo bày tỏ cho họ thấy một gương mẫu thực tiễn.

Phao-lô viết, **Anh em biết tôi chẳng trẻ nãi rao truyền mọi điều ích lợi cho anh em, chẳng giấu điều chi hết, lại biết tôi đã dạy anh em hoặc giữa công chúng, hoặc từ nhà nầy sang nhà kia** (Công vụ 20:20).

- Phao-lô đã giảng về tất cả các chủ đề trong Kinh Thánh mà ông thấy là cần thiết cho các tín hữu, ngay cả những chủ đề “khó nuốt” nếu cần.
- Phao-lô cẩn thận chỉ giảng sứ điệp tin lành để tất cả mọi người đều tin.
- Phao-lô quan trọng đến nỗi ông chỉ giảng cho những đám dân đông.
- Phao-lô làm gương về việc giảng dạy trong nhiều nhà riêng.

Ai cày đất mình sẽ được vật thực dư dật; còn ai theo kẻ biếng nhác thiếu trí hiểu (Châm ngôn 12:11).

- Nhiệm vụ của tôi chỉ quan trọng bằng nỗ lực tôi dùng để thực hiện nhiệm vụ ấy.
- Nếu tôi có nhiều khả năng, thì cũng không sao nếu tôi không thể dành nhiều thời gian để chăm sóc nhóm nhỏ hoặc hội thánh của mình.
- “Đuổi theo những điều vô giá trị” là những hoạt động gần như không liên quan gì đến mục đích thực sự của cuộc đời tôi.
- Nếu tôi làm gương như một người làm việc chăm chỉ thì điều đó sẽ khuyến khích các thành viên khác bắt chước theo.
- Sự lười biếng của hội thánh có thể là do những gì họ thấy, hoặc họ nghĩ là họ thấy, trong tấm gương của tôi.
- Giống như mảnh đất người nông dân cần cày xới là mảnh đất xung quanh anh ta, “đất” của người chăn bầy là cả cộng đồng ông đang chăm sóc.

Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; còn lời xằng xớm trêu thanh nộ thêm... Người hay giận gây điều đánh lộn; nhưng người chậm nóng giận làm nguôi cơn tranh cãi... Người tiên cáo nghe như phải lẽ; song bên đảng kia đến, bèn tra xét người (Châm ngôn 15:1, 18; 18:17).

- Lời đáp êm nhẹ bày tỏ sự tôn trọng và thận trọng.
- Người thật của Đức Chúa Trời sẽ lên án bất cứ điều gì có vẻ sai trái, bất kể lời nói của ông ảnh hưởng thế nào đến người khác.
- Câu chuyện nào cũng có hai mặt – nghe cả hai bên trước khi xét đoán.

Kẻ nào đi qua đường mà nổi giận về cuộc cãi lầy không can đến mình, khác nào kẻ nằm con chó nơi vành tai (Châm ngôn 26:17).

- Người chăn bầy nên cố gắng giải quyết mọi mâu thuẫn giữa các thành viên trong hội thánh.
- Người chăn bầy cần khôn ngoan dùng các chấp sự và những người lãnh đạo khác của hội thánh giúp giải quyết mâu thuẫn giữa các thuộc viên gây ảnh hưởng đến hội thánh.
- Đức Chúa Trời không kêu gọi người chăn bầy và hội thánh dính vào tất cả những vấn đề có thể thấy trong các gia đình hoặc giữa những thuộc viên của hội thánh.
- Việc học Kinh Thánh, giảng dạy và quản trị tốt hội thánh cần đưa cả hội thánh đến chỗ hành động một cách trưởng thành, tránh cãi cọ.

Ai giữ lấy miệng và lưỡi mình giữ linh hồn mình khỏi hoạn nạn (Châm ngôn 21:23).

- Người chăn bầy giành được sự tôn trọng bằng cách giữ kín thông tin bí mật cho riêng mình.
- Người chăn bầy có trách nhiệm nói với dân sự mọi điều họ thích nghe.
- Đừng để vạ miệng, nên nói năng cách cẩn thận và tử tế.

Kẻ nào phạm tội ngoại tình với người đàn bà, tất vô tâm vô trí: ai làm như vậy, khiến cho linh hồn mình bị hư mất (Châm ngôn 6:32).

- Có thể đây là điều đã xảy ra trong thời của vua Sa-lô-môn, nhưng đó không phải là nạn để xuất hiện trong vòng những người lãnh đạo Cơ-đốc ngày nay.
- Sự thôi thúc về tình dục rất mạnh mẽ; chúng ta không thể tự kiểm chế bản thân mình được.
- Nhạy cảm giúp chúng ta tránh xa tất cả những tác động vô đạo đức, như sách báo khiêu dâm, những suy nghĩ đầy ham muốn, những lời nói tục tĩu và những “tình bạn” nguy hiểm.
- Nhiều điều tốt đẹp có thể đến từ một mối quan hệ tình dục trái phép.
- Gieo gì gặt nấy và vụ mùa của sự trái đạo đức có thể còn tệ hơn cả sự chết.
- Là người chăn bầy hay một lãnh đạo Cơ-đốc, mối quan hệ giữa tôi với những người khác phải là chuyện riêng của tôi.
- Sự trái đạo đức của tôi sẽ không chỉ hủy hoại tôi mà còn hủy hoại nhiều người học biết về Đức Chúa Trời qua tôi.

Bất cứ việc gì tựa như điều ác, thì phải tránh đi (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:22).

- Tôi phải tránh không chỉ mỗi điều ác. Tôi không được để người ta tưởng là tôi đang làm điều gì đó sai trái.
- Một hội thánh nên tin cậy mục sư và không quan tâm đến vẻ bề ngoài.
- Đến thăm một người khác phải cẩn đi chung với người phối ngẫu của mình hoặc một người nào đó có danh tiếng tốt.
- Là người chăn bầy, tốt hơn hết là không đếm hay quản lý tiền dâng. Cần hai người lo việc đếm và ghi vào sổ sách sổ tiền dâng hiến.

Những thất bại khác về mặt đạo đức đã hủy hoại đời sống, gia đình và chức vụ của nhiều người lãnh đạo Cơ-đốc. Những thất bại này bao gồm các vấn đề như trộm cắp, không trung thực, quỵt nợ, nuôi lòng thù hận, thiếu tôn trọng người khác và kiêu ngạo. Đặt chế độ tự quản lên trên sự quản trị của Đấng Christ là mối nguy lớn nhất, vì nó sẽ dẫn đến bất cứ điều gì trên đây. Điều này giải thích cho lời tuyên bố khôn ngoan và vĩ đại nhất của Phao-lô về sự kiêu ngạo (“cái tôi” quá lớn):

Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi (Ga-la-ti 2:20a).

Ý kiến của bạn:

Theo câu này, ý Phao-lô muốn nói rằng:

- Đời sống tự xem mình là trung tâm đã chết khi ông dâng mình cho Đấng Christ.
- Phao-lô đã bị đóng đinh trên thập tự giá giống như Chúa Giê-su.
- Với việc Phao-lô đã chết đối với sự tự quản, Đấng Christ cai trị đời sống ông và hành động qua ông.

Nhiều sách vở đã nói về các cách giúp người chăn bầy thực sự có một đời sống được đóng đinh với Chúa. Đó là chìa khóa dẫn đến sự chiến thắng thuộc linh giữa tất cả những thử thách và cám dỗ. Vì mục đích này Viện Truyền Giáo đã đưa ra bài nghiên cứu Quyền Năng Thuộc Linh: Kinh Nghiệm Đầy Dẫy Thánh Linh Trong Đời Sống Bạn. Đây là một quyển sách giáo khoa thực tiễn tương tự như quyển bạn đang cầm trên tay.

Nhiệm Vụ Rất Rõ Ràng

Nếu chỉ đơn giản là thành lập hay quản nhiệm một hội thánh thì không đủ. Một hội thánh, cũng như một nhóm người, có thể được sử dụng vào nhiều việc khác nhau và một người chần bầy chỉ được xem là hữu dụng cho Chúa khi ông dẫn dắt hội thánh thực hiện điều Đức Chúa Trời đã kêu gọi hội thánh ấy làm. Ông hoàn thành công tác này không chỉ đơn giản qua những việc khác nhau ông thách thức dân sự thực hiện, mà còn qua việc ông giúp họ có được khả tượng của riêng họ về mục đích thực sự của hội thánh.

Hội Thánh Có Khả Tượng

Nếu người chần bầy chỉ thông báo cho hội thánh biết việc phải làm thì không đủ vì sau đó nhiều thành viên sẽ nghĩ rằng, "Tốt thôi. Ông cứ làm việc ông muốn làm, còn đối với tôi nó chẳng có gì quan trọng." Một trong những việc lớn nhất của mục sư là giúp các thuộc viên trong hội thánh hiểu nhiệm vụ của họ trong tư cách một hội thánh, gia đình và cá nhân. Sau khi hiểu được nhiệm vụ của mình, họ có thể đồng công với mục sư trong việc triển khai các kế hoạch để thực hiện nhiệm vụ. Ngược lại, hội thánh có thể làm rất nhiều việc mà không bao giờ thực sự hiểu điều gì là quan trọng và vì thế, không bao giờ làm việc đúng mục đích hoặc hoàn thành những công việc quan trọng.

Đức Chúa Giê-su cho chúng ta biết: **Cha đã sai Ta thế nào, Ta cũng sai các người thế ấy** (Giăng 20:21).

- Đức Chúa Cha đã sai Chúa Giê-su đến thế gian để thực hiện một nhiệm vụ. Hội thánh và tôi cũng có một nhiệm vụ tương tự.
- Chúng ta là một dân được sai đi. Điều đó có nghĩa là chúng ta không thể đứng yên một chỗ.
- Hội thánh nhóm đủ các lễ và chăm sóc tất cả các thuộc viên là đủ rồi.
- Nhiệm vụ của Chúa Giê-su quyết định cả đời sống của Ngài; nhiệm vụ Đức Chúa Trời giao cho chúng ta cũng sẽ quyết định cả cuộc đời chúng ta như vậy.
- Đức Chúa Giê-su được sai đến để dâng chính Ngài làm sinh tế chuộc tội cho nhân loại. Tôi được kêu gọi dâng chính mình để thực hiện mục đích của Đức Chúa Trời và đem phước hạnh đến cho người khác.
- Sự hy sinh của Chúa Giê-su đem lại chiến thắng và sự cứu rỗi cho nhiều người. Sự hy sinh của tôi cho Ngài cũng phải đem lại những kết quả tương tự.
- Câu Kinh Thánh này chỉ dành cho các Sứ Đồ chứ không phải cho chúng ta.

Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế (Ma-thi-ơ 28:18-20).

- Những mạng lệnh cuối cùng này của Chúa Giê-su chỉ dành cho những người đem tin lành đến những nước khác.
- Chính Đức Chúa Giê-su đã đến thế gian để làm công tác môn đồ hóa. Ngài là gương mẫu sống đầu tiên về nhiệm vụ này.
- Chúa Giê-su có thẩm quyền trên trời nhưng Ngài không có quyền yêu cầu điều này nơi chúng ta là những người sống trên đất.
- Việc của chúng ta là đi ra thế gian và môn đồ hóa mọi người ở mọi nơi.
- Công việc chính của chúng ta là có tất cả mọi giờ thờ phượng và chương trình mà các thuộc viên mong đợi hội thánh phải có.
- Nếu chúng ta thuyết phục được người ta chịu tuyên xưng đức tin thì đủ rồi.
- Sự dạy dỗ của chúng ta phải chủ yếu dẫn đến việc báp-têm và huấn luyện các tín hữu thực hiện mọi mạng lệnh của Đấng Christ.
- Đấng Christ xem việc đi ra và môn đồ hóa là chức năng chính của hội thánh, những việc khác đều chỉ để bổ sung cho chức năng này.

Bạn nghiêm túc thực hiện Đại Mạng Lệnh này đến mức nào? Mỗi tuần bạn dành bao nhiêu thời gian để ra đi và môn đồ hóa muôn dân? Hội thánh bạn nỗ lực ra sao để thực hiện điều Đấng Christ ra lệnh ở đây? Những bước thực tiễn nào bạn và hội thánh bạn có thể thực hiện để hoàn thành nhiệm vụ?

Hội Thánh Lập Kế Hoạch

Sau khi đã hiểu nhiệm vụ của mình thì phần tiếp theo là nên lập kế hoạch hành động. Hội thánh quyết định thế nào, một cách chi tiết, về việc sẽ thực hiện? Ở nhiều hội thánh, mục sư, có thể cùng với một số người lãnh đạo khác nữa, thiết kế mọi kế hoạch cho hội thánh. Nếu vậy, nhiều thành viên trong hội thánh lại không nghiêm chỉnh làm theo kế hoạch, vì họ chẳng liên quan gì đến kế hoạch ấy cả. Mặt khác, hội thánh tìm kiếm sự lãnh đạo và hướng dẫn của mục sư và những người lãnh đạo khác.

Làm thế nào để hướng dẫn hội thánh mà không chỉ đơn giản là bảo họ việc họ nên làm? Dưới đây là một số bước căn bản:

- (1) Hướng dẫn hội thánh xác định những mục đích chính của mình. Tất cả những việc hội thánh định làm phải liên quan đến những mục đích ấy, hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp. Mục sư nên thường xuyên nhắc nhở hội thánh về những mục đích họ đã chọn, và có thể dùng bài giảng của ông để minh họa các cách thực tiễn khác nhau để hội thánh thực hiện những mục đích ấy. Người chần bầy bắt đầu làm đầy tâm trí các thuộc viên bằng một khả tượng về điều họ có thể làm, và khi họ nghe, họ sẽ có những ý tưởng riêng cho chính mình.

(2) Hướng dẫn hội thánh liệt kê những mục tiêu. Ít nhất mỗi năm một lần, mục sư nên tập trung hội thánh lại và hướng dẫn các thuộc viên nói về những điều họ muốn thấy hội thánh thực hiện trong năm tới. Sẽ tốt hơn nếu có bảng trắng và ghi nhanh lại từng ý tưởng, và phải hiểu rằng không thể thực hiện hết các ý tưởng chỉ trong thời hạn một năm. Nếu mục sư nói về những công tác khả thi qua các bài giảng của ông thì nhiều thuộc viên sẽ lưu ý đến một số điều trong đó. Những người khác sẽ đề nghị các ý tưởng khác, một số ý tưởng sẽ rất hữu ích. Hầu hết mọi người thích làm những điều chính mình suy nghĩ và đưa ra.

(3) Rồi mục sư và những người lãnh đạo khác của hội thánh cùng nghiên cứu danh sách và chọn ra những ý tưởng hữu ích nhất rồi bắt đầu lên kế hoạch đưa những ý tưởng ấy vào thực hiện trong năm. Kế hoạch phải bao gồm cách tổ chức con người cho phù hợp với công việc, chi tiết về những việc phải làm với mục tiêu và lịch làm việc rõ ràng. Rồi mục sư và những người lãnh đạo khác có thể tập trung hội thánh lại, trình bày toàn bộ kế hoạch và yêu cầu hội thánh chấp thuận. Điều này sẽ đem hội thánh lại với nhau như một đội khiến dễ dàng trong việc lập danh sách những người sẽ thực hiện phần việc của họ hơn là chỉ mình mục sư và một vài người lãnh đạo khác quyết định hết mọi việc.

Nhờ bàn luận, các mưu kế được định vững vàng; hãy đánh giặc cách khôn khéo
(Châm ngôn 20:18).

- Người chần bầy nên lập mọi kế hoạch cho hội thánh.
- Mục sư càng khôn ngoan thì càng tham gia hội ý với những người khác trong việc triển khai các kế hoạch.
- Hội ý kiến của người khác là thừa nhận sự yếu kém của mình.
- Hội thánh tăng trưởng sẽ cung ứng cho mục sư những người tư vấn khôn ngoan.
- Hội thánh càng tham gia giúp đỡ trong việc lên kế hoạch thì các thành viên càng chịu làm việc và giúp đưa ra những ý kiến để những kế hoạch ấy thành hiện thực.

Hội thánh là hy vọng lớn nhất để giúp cộng đồng xung quanh biết đến Đấng Christ, phục vụ Ngài và nhận được ơn phước từ Đức Chúa Trời. Đó là tổ chức quan trọng nhất ở mọi nơi trên thế giới. Đó là đại diện của Đấng Christ và là tấm gương cho mọi người. Hội thánh có nhiệm vụ to lớn là phải sống và rao truyền phúc âm, thông qua sự giảng dạy và các công tác xã hội. Chúa Giê-su bày tỏ nhiệm vụ của Ngài với thế giới, và với mỗi một cộng đồng trong đó, bằng những lời này:

Thần của Chúa ngự trên ta; vì Ngài đã xúc dầu cho ta đăng truyền tin lành cho kẻ nghèo; Ngài đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha, kẻ mù được sáng, kẻ bị hà hiếp được tự do; và để đồn ra năm lành của Chúa (Lu-ca 4:18-19).

- Công việc của Đấng Christ phải là công tác của Đức Thánh Linh hành động bên trong chúng ta.
- Trước hết, công việc này là công bố, giải thích, dạy dỗ tin mừng của phúc âm cho những kẻ khốn cùng ở ngoài phúc âm.
- Những người bị cầm tù vì tội lỗi hay vì mọi loại điều ác cần được biết đến sự tự do bởi Chúa Giê-su ban cho.
- Sứ điệp của Đấng Christ có thể giúp chữa lành chúng mù lòa thuộc linh.
- Sứ điệp và Thánh Linh của Đấng Christ giải phóng con người khỏi gánh nặng của họ về sự hà hiếp.
- Con người cần biết tất cả những lý thuyết về cách thế giới này sẽ kết thúc.
- Sứ điệp này rất cấp thiết vì hiện nay đang là thời kỳ ân điển của Đức Chúa Trời; Đấng Christ đã đến với chúng ta và chúng ta phải đến tin nhận Ngài.

Hội Thánh Được Tổ Chức Để Làm Việc

Khi hội thánh còn mới và nhỏ, chỉ có một vài người chịu trách nhiệm về mọi việc và có thể chỉ mình mục sư là người lãnh đạo duy nhất. Tuy nhiên, khi hội thánh tăng trưởng, sự lãnh đạo phải được sẻ chia vì người chăn bầy không thể đảm đương tất cả công việc và các nhân sự khác cần phải gánh vác những công việc khác nhau cần đến tài lãnh đạo đặc biệt của họ.

Khi dân Y-sơ-ra-ên bắt đầu trở thành một dân tộc, Môi-se đã nói với họ những lời này: **“Nguyện Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi khiến các ngươi thêm lên gấp ngàn lần và ban phúc cho, y như Ngài đã phán cùng các ngươi. Một mình ta làm thế nào mang lấy trách nhiệm và gánh nặng về điều tranh tụng của các ngươi? Hãy chọn trong mỗi chi phái các ngươi những người khôn ngoan, thông sáng, có tiếng, và ta sẽ lập họ lên làm quan trưởng các ngươi. Các ngươi có đáp rằng: “Việc người toan làm thật tốt thay”** (Phục Truyền 1:11-14).

- Mục tiêu lớn của Môi-se là dân Y-sơ-ra-ên phát triển thành một quốc gia vĩ đại tôn thờ Đức Chúa Trời.
- Môi-se có tham vọng trở thành người lãnh đạo duy nhất được công nhận.
- Môi-se nhận biết rằng một quốc gia đang phát triển cần nhiều người lãnh đạo tốt.
- Môi-se công nhận rằng có sự xung đột trong dân sự và cần nhiều người lãnh đạo khôn ngoan để cai trị họ và giải quyết những nan đề.
- Môi-se không quan tâm nhiều đến phẩm chất của những người lãnh đạo sắp được chọn vì sợ rằng họ cạnh tranh với ông.
- Môi-se thiết lập những tiêu chuẩn cao cho những người lãnh đạo mà dân sự sắp chọn.
- Qua gương của chính mình, Môi-se đặt một tiêu chuẩn cao cho sự lãnh đạo một quốc gia.
- Dân sự chấp thuận kế hoạch của Môi-se trước khi kế hoạch ấy được đưa vào thực hiện.

Tổ chức của dân Y-sơ-ra-ên vốn dựa trên 12 chi phái hình thành nên quốc gia. Tổ chức của hội thánh sẽ dựa trên công tác hội thánh định thực hiện, với sự lãnh đạo khôn ngoan mà Chúa đã ban cho hội thánh. Nếu hội thánh trẻ có ít kinh nghiệm và người lãnh đạo khôn ngoan thì hội thánh chỉ nên tổ chức đơn giản, sử dụng một vài người có phẩm chất

Khi hội thánh tăng trưởng, một tổ chức lớn hơn và thêm những người lãnh đạo khôn ngoan vào là điều cần thiết. Mục sư và hội thánh nên đồng thuận về cách tổ chức của hội thánh từ khi bắt đầu và cả trong hiện tại, khi hội thánh có nhiều thành viên hơn.

“Bỏ sự dạy đạo Đức Chúa Trời mà giúp việc bàn tiệc thật chẳng xứng hợp. Vậy anh em hãy chọn trong bọn mình bảy người có danh tốt, đầy dẫy Đức Thánh Linh và trí khôn, rồi chúng ta sẽ giao việc này cho... Cả hội đều lấy lời đó làm đẹp lòng, bèn cử Ê-tiên, là người đầy đức tin và Đức Thánh Linh, Phi-líp,...” (Công vụ 6:2-3, 5).

- Các sứ đồ nhận thấy rằng họ quá bận rộn với chức vụ giảng và dạy để có thể làm luôn cả việc của các chấp sự.
- Các sứ đồ chọn ra 7 người để gánh vác công việc.
- Các sứ đồ để cho đám đông tự chọn ra 7 người trong vòng họ.
- Các sứ đồ đặt tiêu chuẩn cho các nhân sự mới, liên quan đến danh tiếng, đời sống tâm linh và sự khôn ngoan của họ.
- Các thành viên trong hội thánh nhất trí đồng tình với ý kiến của các sứ đồ.

Nếu hội thánh nghiêm túc nhận nhiệm vụ đi ra rao truyền phúc âm cho thế giới và môn đồ hóa muôn dân thì hội thánh sẽ tổ chức để thực hiện nhiệm vụ ấy. Cũng cần sắp xếp để làm công tác đối nội của hội thánh là chăm sóc tất cả những người gia nhập hội thánh. Đa số các hội thánh chỉ lo sắp xếp để thực hiện công tác đối nội mà có thể lơ là việc tổ chức hội thánh để thực hiện nhiệm vụ rao truyền sứ điệp cứu rỗi cho thế giới. Do đó, thay vì bắt đầu với việc tổ chức đối nội của hội thánh, chúng ta hãy xem xét đến tổ chức đối ngoại trước. Tổ chức để thực hiện công tác bên ngoài hội thánh càng tốt thì gánh nặng bên trong hội thánh sẽ nhẹ nhàng hơn.

Tổ Chức Đối Ngoại Của Hội Thánh

Ngày nay, trên khắp thế giới, có các hội thánh đang tiếp cận vô số người, tức là đang thực thi Đại Mạng Lệnh và đi ra rao truyền phúc âm cho cộng đồng xung quanh, dạy dỗ những người hư mất.

Đức Chúa Jê-sus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỷ chữa bệnh. Rồi Ngài sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh... Kế đó, Chúa chọn bảy mươi môn đồ khác, sai từng đôi đi trước Ngài, đến các thành các chỗ mà chính Ngài sẽ đi. Ngài phán cùng môn đồ rằng: “Mùa gặt thì trù ng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình. Hãy đi; nầy, ta sai các ngươi đi...” (Lu-ca 9:1-2; 10:1-3).

- Đức Chúa Giê-su kêu gọi và huấn luyện 12 người để Ngài có thể sai họ ra đi thi hành chức vụ ở nhiều nơi trên đất.
- 12 người không đủ nên sau đó Chúa chỉ định thêm 72 người khác, đại diện cho 6 nhóm có 12 người, chắc chắn mỗi nhóm thuộc quyền lãnh đạo của một cặp sứ đồ.
- Công tác lớn nhất của hội thánh là những gì diễn ra trong sự xây dựng nhà thờ.
- Công tác lớn nhất của hội thánh là huấn luyện những người nam và nữ để sai họ đến nhiều nơi trong cộng đồng và thế giới để hầu việc Chúa.
- Thế gian hư mất giống như cánh đồng bao la sẵn sàng cho mùa gặt.
- Nhu cầu lớn nhất của cánh đồng đến mùa gặt là có thêm nhiều thợ gặt hơn.
- Những ai cầu nguyện xin Chủ mùa gặt sai thêm thợ gặt đến có thể trở thành những thợ gặt đầu tiên Chúa sẽ sai đến.

Các Nhóm Nhỏ Hòn Đá. Những hội thánh thi hành Đại Mạng Lệnh là nơi huấn luyện các nhóm làm việc và sai họ ra đi để dạy dỗ cộng đồng xung quanh. Đây là điều cơ bản trong chiến lược của Viện Truyền Giáo và là điều chúng tôi gọi là “Hội Thánh Trên Đường Tiến.” Tất cả những ai làm công tác dạy dỗ và chăm sóc cộng đồng đều là thành viên của các nhóm truyền giảng có tên là “Nhóm Hòn Đá.” Người khác gọi họ là “Nhóm Mười Hai” hay “Nhóm Tế Bào.” Những hội thánh phát triển nhanh đều được xây dựng trên Nhóm Hòn Đá của họ, Đấng Christ là đá góc nhà. Hàng tuần mỗi nhóm Hòn Đá gặp gỡ để cầu nguyện và khích lệ nhau. Người lãnh đạo của nhóm Hòn Đá đầu tiên thường là quản nhiệm của hội thánh.

Các thành viên cầu thay cho nhau và cho những người họ sẽ môn đồ hóa. Các nhân sự của một nhóm Hòn Đá có thể môn đồ hóa một số cá nhân hoặc gia đình cũng như dạy một số nhóm nhỏ học Kinh Thánh trong cộng đồng. Khi các cá nhân đã được cứu, họ sẽ được mời gia nhập nhóm Hòn Đá và tham gia công tác dạy dỗ của hội thánh. Khi Hòn Đá có hơn 12 thành viên, họ tách ra thành một nhóm Hòn Đá mới. Mục sư phải ưng thuận về những người lãnh đạo của các nhóm mới thành lập. Hàng tuần, lãnh đạo của các nhóm Hòn Đá họp lại với mục sư để báo cáo và giúp lên kế hoạch cho các hoạt động đặc biệt của hội thánh nhằm thu hút những người đang được làm chứng về Chúa trong cộng đồng.

Vì vậy, Nhóm Hòn Đá là các nhóm Cơ-đốc Nhân ra đi mỗi tuần để dạy dỗ Lời Chúa cho cộng đồng. Các giáo viên của những nhóm này chịu trách nhiệm trước người lãnh đạo của mỗi nhóm. Khi những người được học lời Chúa tiếp nhận Đấng Christ và bày tỏ một cam kết với Ngài, họ sẽ được người hướng dẫn mời đến thăm nhóm Hòn Đá của mình và suy nghĩ về việc gia nhập nhóm.

Người hướng dẫn cũng kiêm luôn việc môn đồ hóa cá nhân cho những người tiếp nhận Đấng Christ và chuẩn bị cho họ chịu phép báp-têm. Nhóm Hòn Đá sẽ chăm sóc phần thuộc linh cho các tân Cơ-đốc Nhân và bày cho họ cách để ngay lập tức bắt đầu môn đồ hóa gia đình và bạn bè mình, dạy loạt bài Những Người Đã Biết Chúa Giê-su. Nhóm Hòn Đá yêu cầu từng thành viên mới giúp đỡ cho một trong các giáo viên và, đến một lúc, họ sẽ trở thành giáo viên của một hoặc nhiều nhóm mới hơn. Nhóm Hòn Đá là công cụ hội thánh dùng để trau dồi các Cơ-đốc Nhân trẻ và biến họ thành những nhân sự năng động trong cộng đồng.

Các nhóm bằng hữu và quá trình môn đồ hóa cá nhân. Các thành viên của nhóm Hòn Đá dạy Kinh Thánh trong cộng đồng theo 2 cách. Đa phần, họ sẽ tập trung những người hàng xóm trong một buổi gặp gỡ đặc biệt, liên quan đến một vấn đề thú vị trong đời sống, tại nhà của một trong những người hàng xóm ấy (không phải nhà của một tín đồ Báp-tít). Một số chủ đề thú vị để nghị là Sống Sốt Qua Căng Thẳng, Vượt Qua Nỗi Cô Đơn, Một Cuộc Hôn Nhân Hạnh Phúc dành cho các đôi vợ chồng, Vẻ Đẹp Thật Sự dành cho phụ nữ, Cảm Hứng Từ Sự Nổi Tiếng dành cho những người trẻ, Người Đàn Ông Cá Tính dành cho nam giới, và nhiều chủ đề khác tương tự. Khi những nhóm bạn tập trung lại với nhau, họ sẽ được hướng dẫn thảo luận về chủ đề đã nói trước, sử dụng những câu chuyện trong Kinh Thánh làm nền tảng cho việc nghiên cứu.

Các buổi học này có sự tương tác hoàn toàn, kêu gọi tất cả mọi người cùng tham gia và trình bày ý kiến của họ, trả lời các câu hỏi dựa vào câu chuyện Kinh Thánh. Giáo viên sẽ là một người bạn và giống như một mục sư chăm sóc cho từng thành viên trong nhóm. Nếu nhóm thích buổi học đầu tiên, họ sẽ được mời tham dự năm bài học còn lại. Khi đã học xong 6 bài, trong nhóm đã có sự gắn kết thân thiết và hầu hết đều muốn tiếp tục gặp nhau định kỳ, chúng ta gọi đó là “Nhóm Bằng Hữu.”

Cách thứ hai các thành viên nhóm Hòn Đá có thể dạy Kinh Thánh trong cộng đồng là trực tiếp đến với những người thân, bạn bè hoặc các nhóm nhỏ và để nghị hướng dẫn họ học loạt bài Những Người Đã Biết Chúa Giê-su (gồm 6 bài học từ sách Giảng) và cấp một chứng chỉ cùng một quyển Kinh Thánh Tân Ước là một phần của Chiến Dịch Đọc Kinh Thánh Toàn Quốc.

Loạt bài này, có thể tiếp nối bằng loạt bài Quyển Năng Đức Tin (6 bài học từ sách Công Vụ), giúp đưa người khác đến với Đấng Christ, gia nhập nhóm Bằng Hữu và/hoặc bắt đầu tham gia vào hội thánh. Chúng ta gọi đây là “quá trình môn đồ hóa cá nhân.” Loại hình giảng dạy này có thể được thực hiện bởi các tân Cơ-đốc nhân.

Ngày nay có những hội thánh Báp-tít dạy hàng trăm người theo hai cách này. Chẳng có gì ngạc nhiên khi những hội thánh ấy trở thành những hội thánh tăng trưởng nhanh nhất trong khu vực.

Hãy sửa sang công việc ở ngoài của con, và sắm sẵn tại trong ruộng con; rồi sau hãy cất nhà của con (Châm ngôn 20:27).

- Công việc đầu tiên quản nhiệm của một hội thánh mới thành lập cần làm là chuẩn bị công tác bên ngoài, trong cộng đồng mà từ đó các thành viên sẽ đến.
- Công việc đầu tiên của mục sư truyền giáo là chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng cho các buổi nhóm thờ phượng.
- Sau khi một công việc tốt lành đã được khởi công trong cộng đồng, người chăn bầy cần chú ý đến “ngôi nhà”, hội thánh xuất phát từ cộng đồng đó.

Tổ Chức Đối Nội Của Hội Thánh

Nếu hội thánh có một chương trình rất sinh động bên ngoài khuôn viên nhà thờ thì chương trình bên trong thường là nhẹ nhàng hơn. Ví dụ, những người lãnh đạo của các nhóm Hòn Đá và các giáo viên dạy Kinh Thánh khác, là thuộc viên của các nhóm ấy, sẽ chịu trách nhiệm chính về việc chăm sóc thuộc linh cho những người tham dự nhóm học Kinh Thánh cũng như các thành viên của nhóm Hòn Đá. Lãnh đạo Hòn Đá và mục sư làm việc với nhau cũng giống như mục sư và các chấp sự trong hệ thống truyền thống hơn của chúng ta. Một hội thánh mới có thể chọn công nhận các lãnh đạo của nhóm Hòn Đá làm chấp sự và có thể chọn hoặc không chọn những chấp sự khác là những người không lãnh đạo các nhóm Hòn Đá. Các thuộc viên của hội thánh phải được chăm sóc thường xuyên. Trong một hội thánh chú trọng truyền giảng, mục vụ chăm sóc này trước hết là của các giáo viên của mỗi nhóm Bằng Hữu, thứ đến là của những người lãnh đạo từng nhóm Hòn Đá và, trong hầu hết những trường hợp khó khăn, là mục vụ của chính quản nhiệm.

Anh em hãy giữ lấy mình, và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chăn Hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình. Còn tôi biết rằng sau khi tôi đi, sẽ có muông sói dữ tợn xen vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bầy đâu (Công vụ 20:28,29).

- Phao-lô thách thức các “trưởng lão” là những người đang trông nom từng nhóm tín hữu tại gia ở Ê-phê-sô, trước hết hãy giữ gìn đức tin và lời chứng của họ.
- Một hội thánh đang phát triển cần nhiều người chăn bầy.
- Lời Phao-lô nói ở đây chỉ dành cho mục sư quản nhiệm hội thánh Ê-phê-sô mà thôi.
- “Người Chăn Bầy” cần phải bảo vệ chiên khỏi muông sói dữ tợn xen vào chia rẽ và phân tán bầy chiên.

Khi mục sư và các nhân sự của hội thánh ra đi môn đồ hóa và dẫn đưa người trong cộng đồng về với Đấng Christ, cũng cần phải chú ý đến mọi điều sẽ xảy ra trong việc nhóm thờ phượng của hội thánh đang phát triển. Hội thánh phải được dạy dỗ quan tâm đến chương trình thờ phượng. Chương trình này nên thuộc quyền quyết định của mục sư nhưng có thể được hỗ trợ bởi một nhóm thờ phượng dưới quyền của một người hướng dẫn được mục sư chấp thuận. Trong một hội thánh mới thành lập, mục sư hướng dẫn có thể cần làm hết mọi việc, khi hội thánh phát triển, những nhạc công có tài, những người đọc Kinh Thánh và những người lãnh đạo có khả năng nên giúp chuẩn bị cho từng buổi nhóm thờ phượng và rồi dẫn hội thánh vào trong sự thờ phượng đó. Mục sư tổng duyệt và quyết định điều gì là trọng tâm trong từng buổi thờ phượng. Sự nhấn mạnh này ấn định bởi chủ đề sứ điệp ông sẽ rao giảng. Chủ đề này chi phối việc chọn bài hát và những bài thánh ca, những lời cầu nguyện dâng lên Chúa và phân đoạn Kinh Thánh sẽ đọc.

Nếu hội thánh đang dạy Kinh Thánh cho nhiều người lớn và thanh niên trong cộng đồng thì có thể mở thêm lớp trường Chúa Nhật cho thiếu nhi trong suốt thời gian thờ phượng. Nhiều hội thánh cũng sẽ đề nghị mở các lớp Kinh Thánh vào Chúa Nhật cho người lớn và thanh niên, nhất là cho các thành viên chưa tham gia các buổi học Kinh Thánh bên ngoài nhà thờ.

Các nhóm Hòn Đá nên gặp nhau hàng tuần để cầu nguyện dưới sự hướng dẫn của người lãnh đạo nhóm. Nếu thuận tiện, các nhóm Hòn Đá có thể gặp nhau trong nhà thờ cùng lúc với buổi nhóm cầu nguyện hằng tuần của hội thánh. Các thành viên nhóm Hòn Đá cần được miễn nhóm cầu nguyện với hội thánh để có thể cầu nguyện với nhóm nhỏ của mình.

Vị trí của mục sư là điều thiết yếu nhất trong việc lãnh đạo hội thánh. Trong các hội thánh mới thành lập và những hội thánh nhỏ, người chăn bầy có thể làm lương nghiệp. Ông phụ thuộc nhiều vào công việc làm bên ngoài vì vấn đề tài chính. Tuy nhiên, ngay khi hội thánh bắt đầu thành hình, họ nên bắt đầu trung tín chu cấp cho mục sư. Ông có thể không thích nhận lương nhưng ông nên nhận để làm gương trước hội thánh cho những mục sư khác sẽ noi theo.

Mục sư không nên đảm nhiệm những vấn đề về tài chính của hội thánh. Nơi nào có chuyện này xảy ra, nhiều người có ý kiến cho rằng hội thánh là “công việc làm ăn” của mục sư và có thể nghĩ mục sư phục vụ hội thánh để kiếm thêm tiền. Mỗi hội thánh cần có một thủ quỹ và một thư ký để chịu trách nhiệm về công tác tài chính của hội thánh và ghi lại những quyết định của hội thánh về việc chi tiêu. Những hội thánh lớn thường thuê văn phòng giúp đỡ để hỗ trợ mục sư và các chức viên của hội thánh trong công việc của họ.

Dàn chấp sự có thể có hoặc không có những người lãnh đạo các nhóm Hòn Đá. Họ, giống như những người trong Công Vụ chương 6, phải là những người có danh tiếng tốt, đầy đầy Đức Thánh Linh và khôn ngoan. Tương tự như vậy, nhiều hội thánh bầu chọn phụ nữ làm chấp sự dù có nhiều quan điểm khác nhau giữa các hội thánh về vấn đề này.

Dàn chấp sự không phải là chính quyền của hội thánh Tân Ước. Những chuyện quan trọng của hội thánh như chọn những người lãnh đạo và việc sử dụng tiền quỹ luôn luôn do cả hội thánh quyết định như ta thấy trong Công Vụ chương 6. Các chấp sự, noi theo mục sư, lãnh đạo hội thánh, giữ gìn lời chứng và giáo lý chân chính của hội thánh. Thuận hiệp với mục sư, các chấp sự có thể đưa ra những đề nghị hữu ích cho hội thánh, luôn luôn tôn trọng quyết định của hội thánh. Các chấp sự giúp đỡ mục sư trong vai trò các cố vấn khôn ngoan, nói lên những mối quan tâm của hội thánh và giúp xác định những nhu cầu đặc biệt. Khi các chấp sự bày tỏ sự trưởng thành và làm việc với mục sư trong tình yêu thương, họ sẽ đem lại cho mình sự tôn trọng và thêm sức mạnh cho mục vụ chăn bầy.

Quản Lý Thời Gian

Trong tất cả những sự ban cho của Đức Chúa Trời, thời gian là thứ quan trọng nhất. Bởi vì thời gian không gì khác hơn là kích thước cuộc đời chúng ta trên đất. Ai trong chúng ta rồi cũng chết, điều đó có nghĩa là thời điểm của chúng ta cuối cùng cũng đến, có lẽ còn sớm hơn chúng ta tưởng. Chúng ta Sử dụng thời gian ra sao là một cách khác cho thấy chúng ta dùng cuộc đời mình như thế nào.

Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dốt, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, Vì những ngày là Xấu... (Ê-phê-sô 5: 15, 16).

- E "Sự ăn ở" của chúng ta được đo lường bởi thời gian.
- El Cách Sử dụng thời gian cho biết chúng ta là người khôn ngoan hay đại dốt.
- E] Là một Tinh hồn tự do, tôi có thể dùng thời gian theo ý mình.
- D Thời gian rất ngắn ngủi Và quý giá. Vì thế, tôi phải tận dụng tối đa thời gian ấy.

Thời Gian Dành Cho Chúa

Mỗi Cơ-đốc nhân, và đương nhiên là mỗi người lãnh đạo Cơ-đốc phải tương giao Với Đức Chúa Trời mỗi ngày. Chúa phải là Đấng chúng ta thưa chuyện đầu tiên Và đây là điều Xảy ra khi một người đọc Kinh Thánh hằng ngày. Người khôn ngoan là người có một quyển Kinh Thánh để đọc Và học, như thế bạn có thể gạch dưới những câu quan trọng Và thậm chí là ghi bên lề những câu hỏi Và sự quan sát bạn thấy được. Đây có thể là một bản Kinh Thánh để hiểu bằng ioại giấy rẻ tiền. Khi Đức Chúa Trời phán Với bạn, hãy ghi xuống những điều bạn tin rằng Ngài bảo bạn phải làm trong ngày hôm nay. Rồi, thưa chuyện với Chúa, đáp ứng những mạng lệnh của Ngài Và dâng lên Ngài những lời cầu Xin. Giữ lại danh sách những lời cầu Xin của bạn và hàm chứng cho người khác về cách Chúa đáp ứng những lời cầu xin đó. Khích lệ người khác tìm kiếm Đức Chúa Trời Và cầu nguyện Với Ngài mỗi ngày, để đời sống họ thực sự đặt Chúa làm trung tâm.

Đức Giê-hô-va ôi! Buổi sáng Ngài sẽ nghe tiếng tôi; buổi sáng tôi sẽ trình bày duyên cớ tôi trước mặt Ngài, và trông đợi (Thi Thiên 5:3).

- Vua Đa-vít bắt đầu ngày mới với Đức Chúa Trời, Chúa Giê-su cũng làm như vậy.
- Sự tự tin lơ đãng nhu cầu cần phải cầu nguyện nhiều.
- Tôi tớ của Đức Chúa Trời chăm xem Chúa, trông đợi sự dẫn dắt và phước hạnh của Ngài.
- Thời giờ tĩnh nguyện là một cơ hội để trình bày những sự cầu xin của mình lên cho Đức Chúa Trời.

Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân vì kẻ thù nghịch tôi, xin lấy công bình Ngài mà dẫn dắt tôi. Và ban bằng đường Ngài trước mặt tôi (Thi Thiên 5:8).

Ý kiến của bạn:

- Thời giờ tĩnh nguyện để Chúa có cơ hội dẫn dắt chúng ta đi theo kế hoạch của Ngài mỗi ngày.
- Kẻ thù tệ hại nhất của tôi có lẽ là những khuynh hướng tự xem mình là trung tâm.
- Con đường tôi tự chọn có thể quanh quèo, đường lối của Đức Chúa Trời luôn luôn ngay thẳng.

Thời Gian Cho Người Khác

Khi còn hư mất, chúng ta chủ yếu dành tất cả thời gian cho bản thân mình. Khi đã dâng chính mình cho Chúa, Ngài thay đổi tấm lòng chúng ta để chúng ta có thể yêu thương người khác như chưa từng yêu và phó chính mình vì họ. Khi quên mình để phục vụ người khác, chúng ta không chỉ học biết yêu mến Đức Chúa Trời càng hơn mà còn tận hưởng cuộc sống của mình nhiều hơn bởi vì đời sống ấy đầy dẫy tình yêu thương và sự vui mừng, là bông trái phát ra từ sự vắng phục quên mình..

Trong các người thì không như vậy; trái lại, trong các người, kẻ nào muốn làm lớn, thì sẽ làm đầy tớ các người; còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi các người. Ấy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người (Ma-thi-ơ 20:26-28).

- Sự cao quý cá nhân được đo lường bởi việc chúng ta dành thời gian để phục vụ người khác.
- Đức Chúa Giê-su làm gương về tinh thần quên mình phục vụ người khác.
- Sự cao trọng thật thuộc về những người sống chỉ biết tư lợi.
- Những ai đứng trong cương vị là người chăn bầy phải làm mẫu về đời sống yêu thương của Chúa Giê-su cho những người họ phục vụ .

Ví bằng có ai không sẵn sóc đến bà con mình, nhứt là không sẵn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hơn người không tin nữa (1 Ti-mô-thê 5:8).

Ý kiến của bạn:

- Phao-lô chỉ đang nói về sự chu cấp tiền bạc chứ không liên quan gì đến việc dành thời gian quan tâm đến gia đình của chúng ta.
- Một mục sư có thể hiến thân để cứu thế giới nhưng lại đánh mất chính gia đình mình vì thiếu quan tâm đến họ.
- Việc mục sư chăm sóc gia đình mình là một bài giảng sống cho những thuộc viên trong nhóm hoặc hội thánh về bốn phận chăm sóc gia đình riêng của họ.
- Miễn là mục sư chăm sóc tốt cho hội thánh thì việc ông bỏ bê gia đình có thể thông cảm được.

Vì nếu có ai không biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội thánh của Đức Chúa Trời (1 Ti-mô-thê 3:5) ?

- Mục sư không chỉ là người bạn, người cố vấn cho gia đình mình, ông còn là người quản lý gia đình ấy nữa.
- Cai trị nhà riêng cách tin kính là bằng chứng cho thấy năng lực lãnh đạo hội thánh.
- Đức Chúa Trời dự định chăm sóc hội thánh không tùy thuộc vào bất cứ việc gì mục sư có thể làm.

Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lia khỏi lòng người; phải dạy cho các con và cháu người (Phục Truyền 4:9).

- Giống như dân Y-sơ-ra-ên, bạn không bao giờ được quên những gì Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho bạn và cách Ngài đã dẫn dắt bạn.
- Kinh nghiệm của bạn với Chúa gần như không liên quan gì đến con cái bạn.
- Con cái là “hội thánh” quan trọng nhất bạn phải cẩn thận dạy dỗ chúng đường lối của Đức Chúa Trời.

Xin Chúa nhìn phía hữu tôi coi; chẳng có ai nhận biết tôi; tôi cũng không có nơi nào để nương nấu mình; chẳng người nào hỏi thăm linh hồn tôi (Thi Thiên 142:4).

Ý kiến của bạn:

- Cảm giác cô độc và bị bỏ rơi này là điều nhiều người thường gặp phải.
- Người này không nên cảm thấy như vậy – Đức Chúa Trời chăm sóc cho người.
- Đức Chúa Trời đặt để những người làm công tác mục vụ trên thế gian để chăm sóc những ai đang lạc lối hoặc cảm thấy bị bỏ rơi.
- Chăm sóc người khác có nghĩa là dành thời gian quan tâm đến họ trong tình yêu thương.
- Chúng ta không cần lắng nghe người khác, chỉ cần giảng cho họ nghe là đủ rồi.

Sự Siêng Năng

Lòng kẻ biếng nhác mong ước, mà chẳng có chi hết; còn lòng người siêng năng sẽ được no nê (Châm Ngôn 13:4). **Kẻ thả trôi trong công việc mình, cũng là anh em của kẻ phá hại** (Châm Ngôn 18:19).

- Người biếng nhác chẳng hy vọng gì về sự thịnh vượng.
- Ngay cả những kẻ biếng nhác cũng có hy vọng và tham vọng, nhưng họ thất bại vì thiếu hoạt động.
- Nếu khái tượng của một người đủ lớn, Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ thực hiện việc đó, bất chấp điều người đó có thể làm hoặc không.
- Một mục sư thả trôi công việc có thể phá hại cả hội thánh hoặc nhóm nhỏ bởi vì thiếu hoạt động.

Hoạch tài ắt phải hao bớt; còn ai lấy tay râu góp sẽ được thêm của nhiều lên (Châm Ngôn 13:11).

Ý kiến của bạn:

- Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ ban kết quả nhanh chóng cho người lãnh đạo nào có đức tin.
- Sự thịnh vượng bất ngờ trong công việc có thể là một điều chóng qua.
- Công việc vững chắc, lâu dài được thực hiện từng bước một.

Mọi việc tay người làm được, hãy làm hết sức mình (Truyền Đạo 9:10a).

- Các nhân sự Cơ-đốc phải gắng hết sức thực hiện nhiệm vụ đã nhận lãnh.
- Nếu đức tin thôi cũng đủ, chúng ta không cần gắng hết sức mình.
- Mục sư có thể bớt căng thẳng bao lâu những người khác vẫn đang làm công việc của họ trong hội thánh.

Lập Kế Hoạch Và Hành Động

Trong mỗi nhiệm vụ, trước hết chúng ta lên kế hoạch những việc cần làm rồi bắt tay vào thực hiện. Nhiệm vụ càng lớn, việc lập kế hoạch càng cần thiết. Tuy nhiên, lên kế hoạch không bao giờ thay thế được cho việc thực hiện. Mỗi nhiệm vụ của nhóm nhỏ hoặc hội thánh đòi hỏi việc lên kế hoạch tương xứng. Hơn nữa, cần có một kế hoạch hàng năm trong lịch làm việc. Dĩ nhiên, kế hoạch ấy phải bao gồm những kỳ nghỉ đặc biệt và những vấn đề quan trọng đặc biệt của hội thánh. Trước khi bắt đầu một năm mới, hội thánh nên có một khoảng thời gian xác định để chuẩn bị những kế hoạch của mình, bầu chọn những người lãnh đạo và lập kế hoạch ngân quỹ.

Những vấn đề đặc biệt quan trọng có thể được chia vào nhiều thời điểm khác nhau trong năm. Những vấn đề ấy có thể bao gồm một vài hoặc tất cả những điều sau: đời sống gia đình, tuổi trẻ, con cái, nam giới, nữ giới, những hoạt động cộng đồng, nghiên cứu Thánh Kinh, những nỗ lực truyền giảng đặc biệt, âm nhạc Cơ-đốc, kịch, v.v. Những điều này sẽ không được thực hiện cách thành công nếu hội thánh không lập kế hoạch tốt từ trước.

Vả, trong các người có ai là người muốn xây một cái tháp, mà trước không ngồi tính phí tổn cho biết mình có đủ của để dựng làm xong việc cùng chăng sao? E khi đã xây nên rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy liền chê cười (Lu-ca 14:28-29).

- Đức Chúa Giê-su nghĩ rằng cẩn thận lên kế hoạch trước là không thuộc linh.
- Việc lên kế hoạch nên xem xét đến cách sử dụng thời gian, những nỗ lực cá nhân và tài chính, là những điều có giới hạn và phải được sử dụng cách cẩn thận.

Trong các thứ công việc đều có ích lợi; nhưng miệng nói nhiều chỉ dẫn đến sự thiếu thốn (Châm Ngôn 14:23).

- Việc lập kế hoạch chỉ có ích lợi nếu nó dẫn đến hành động thực sự.
- Việc làm sinh kết quả; lập kế hoạch không thực tế chỉ là lãng phí thời gian.
- Nếu những kế hoạch của chúng ta được soi dẫn, Đức Chúa Trời sẽ thực hiện chúng.

Các ý tưởng của người cẩn mẫn dẫn đến sự dư dật; còn những kẻ khờ dại chỉ chạy đến điều thiếu thốn (Châm Ngôn 21:5).

- Người cẩn mẫn muốn thực hiện một kế hoạch hơn những người có những ước mơ to lớn nhưng lại có khuynh hướng lười biếng hoặc bất cần.
- Nếu một người làm việc đủ cẩn mẫn, việc lên kế hoạch trước chẳng cần thiết lắm.
- Những kế hoạch làm giàu nhanh chóng thường dẫn đến sự nghèo khó hơn là thịnh vượng.
- Việc lập kế hoạch có ích lợi đòi hỏi nỗ lực kiên trì.

Lòng người toan định đường lối mình; song Đức Giê-hô-va chỉ dẫn các bước của người (Châm Ngôn 16:9).

Ý kiến của bạn:

- Một người thuộc linh không lập kế hoạch những việc cần làm.
- Việc lập kế hoạch trong tinh thần cầu nguyện là điều cần thiết nhưng Đức Chúa Trời có thể thay đổi kế hoạch của bạn bất cứ lúc nào.
- Nếu một kế hoạch tốt và được hội thánh chấp thuận, đừng để bất cứ điều gì thay đổi điều bạn đang làm.

Người Chăn Bầy Đồng Công Với Đức Chúa Trời

Khi những vĩ nhân trong Cựu Ước, như Áp-ra-ham, Môi-se, Ê-sai, và Giê-rê-mi, đáp ứng lời kêu gọi của Đức Chúa Trời để phục vụ Ngài vì cố dân sự, họ trở thành bạn đồng công với Đức Chúa Trời trong công việc lớn Ngài sẽ làm. Điều ấy cũng đúng ngày nay, không khác gì nhiều trăm năm về trước. Sự kêu gọi chăn bầy của Chúa, dù nhỏ hay lớn, là sự kêu gọi cao cả nhất một người có thể nhận được và đó là trở thành bạn đồng công với Đức Chúa Trời.

Vả, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây (1 Cô-rinh-tô 3:9).

- Phao-lô lấy làm lạ rằng công việc của ông và của A-pô-lô là việc cùng làm với chính Đức Chúa Trời cũng như cùng làm với nhau.
- Phao-lô và A-pô-lô là bạn cùng làm việc, những công nhân cần mẫn, trong sự đồng công với Chúa.
- Nếu Đức Chúa Trời xây dựng hội thánh, chúng ta không cần lo về việc bản thân mình phải làm việc chăm chỉ.

Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được (Giăng 15:4-5).

- Là một người chăn bầy và người của Đức Chúa Trời, tôi không còn cần phải nương cậy nơi Đức Chúa Giê-su Christ nữa.
- Tôi cần quan sát để thấy rằng mình không xa cách với Đấng Christ.
- Tôi sẽ không bao giờ làm được việc gì có giá trị đời đời nếu ở ngoài công tác Đức Chúa Giê-su Christ đang làm trong tôi.
- Lượng kết quả thu được suốt đời tôi phụ thuộc vào sức mạnh trong mối liên hệ giữa tôi với Đấng Christ.

Ấy chẳng phải các ngươi đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các ngươi, để các ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các ngươi thường đậu luôn: Lại cũng cho mọi điều các ngươi sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các ngươi. Ta truyền cho các ngươi những điều răn đó, đừng các ngươi yêu mến lẫn nhau vậy (Giăng 15:16-17).

- Tôi là người tình nguyện, sự kêu gọi của Đấng Christ không liên quan gì đến trường hợp của tôi.
- Chúa Giê-su đã chọn tôi vào chức vụ và Ngài cũng chỉ định tôi ra đi và kết quả luôn cho đời đời.
- Ngoài Đấng Christ, dường như tôi làm được rất nhiều việc nhưng chẳng có việc nào trường tồn mãi mãi.
- Công việc hiện tại của tôi trong chức vụ quan trọng hơn sự cầu nguyện.
- Mỗi tương giao mật thiết với Đấng Christ cho phép Đức Chúa Trời đáp lời cách dư dật những lời tôi cầu nguyện cho điều mà Ngài đang làm bên trong và xung quanh tôi.
- Trong tất cả các trách nhiệm của tôi, không có điều nào quan trọng hơn tình yêu đối với những người tôi được sai đến để phục vụ.

Như có lời chép rằng: “Ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa” (1 Cô-rinh-tô 1:31).

- Thỉnh thoảng tôi làm việc xuất sắc đến nỗi không thể không khoe khoang một chút.
- Nếu dường như tôi đã làm được điều gì đó thực sự quan trọng, tôi biết rằng đó là công việc của Đức Chúa Trời và tôi khoe khoang về Ngài.

Thách Thức Từ Đức Chúa Trời Cho Người Chăn Bầy

Hãy chuyên tâm cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lời của lẽ thật (2 Ti-mô-thê 2:15).

- Đức Chúa Trời là Chúa của cuộc đời tôi. Tôi tìm kiếm sự chấp thuận của Ngài trong mọi việc.
- Chúa ưng thuận điều tốt đẹp nhất của tôi.
- Công tác đặc biệt của tôi liên quan đến việc giảng dạy lời của lẽ thật.
- Đôi khi Kinh Thánh có ích cho tôi trong chức vụ.

Chớ để người ta khinh con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nét làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ (1 Ti-mô-thê 4:12).

- Có những lúc đặc biệt tôi cố gắng làm một gương tốt.
- Trong mọi lời nói hay việc làm, tôi phải làm một gương tốt.
- Điều tôi nói và cách tôi nói quan trọng như một tấm gương trước mặt người khác và không chỉ đơn giản là về sứ điệp tôi có thể rao giảng mà thôi.
- Cách tôi sống và mức độ tôi yêu mến người khác có tác động mạnh mẽ trên đời sống của những người khác.
- Thỉnh thoảng tôi cần dùng những cách bày tỏ của đời này để cho mọi người thấy mình là “một trong những anh hùng.”

Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đừng cho đồ ăn đúng giờ? Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! Quả thật, ta nói cùng các người, chủ sẽ đặt kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình (Ma-thi-ơ 24:45-47).

- Người đầy tớ trung tín và khôn ngoan ta thấy ở đây là người cung cấp “đồ ăn” cho những người đầy tớ dưới quyền mình.
- Người đầy tớ trung tín và khôn ngoan ta thấy ở đây chủ yếu là người bảo những người khác việc họ phải làm.
- Đức Chúa Giê-su nhắc nhở chúng ta rằng Ngài đến và thấy cách chúng ta đối xử với những đầy tớ dưới quyền mình.
- Người đầy tớ trung tín sẽ được nhận những đặc ân lớn lao, ngay trong đời nầy và cả cõi đời đời.

Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin. Hiện nay mảo triều thiên của sự công bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công bình, sẽ ban mảo ấy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài (2 Ti-mô-thê 4:7-8).

- Phao-lô kết thúc đời sống và chức vụ của mình bằng một lời tuyên bố chiến thắng.
- Cách tôi kết thúc cuộc đời không quan trọng. Việc tôi đang làm hôm nay quan trọng hơn.
- Đức Chúa Trời đợi đến lúc kết thúc để trao cho tôi phần thưởng Ngài đã chuẩn bị cho tôi.

Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa cách dưng dặt luôn, vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu (1 Cô-rinh-tô 15:58).

- Chúa rất hài lòng với sự nhiệt tình, dù rằng sự nhiệt tình ấy đến rồi đi.
- Điều đáng kể nhất là sự dâng hiến trung kiên đối với Chúa và với công tác vĩ đại Ngài cho tôi cơ hội để thực hiện.
- Dù sẽ có những lúc nản lòng nhưng tôi có thể tin chắc rằng công khó của tôi trong Chúa rất có giá trị.

*Biết rằng công khó của anh em trong Chúa
chẳng phải là vô ích đâu!*

